

Noční čtení třetích tříd

V době, kdy jsme se učili online, tedy skrze počítače, hodně utrpělo naše čtení. Ta součinnost při čtení třídy, atmosféra, sdělování názorů, ukázky knih, nápady, to vše nám trochu uteklo. A tak přišlo motivačně noční čtení. Spacáky a knihu s sebou! Tiše poslouchat, zadumat se, říci svůj názor. Být s partou v noci ve škole, hrát si, společně zaspát. A jaké to bylo? Viz psaní třetáků ze tříd paní učitelky Katky a Ilony.

Šli jsme do školy na přespávačku. Přišli Vojta, Kuba, Anička, celá třída, kromě Alenky, která byla na dovolené. Nejdříve jsme si připravili karimatky. Když byl večer měli jsme disko. Pak jsme šli na návštěvu do 3.B – moc se nám nechtělo. Hráli jsme hry a bylo to super!

Pak jsme šli zpátky do třídy. Asi za půl hodiny jsme se připravovali na bojovku. Šli jsme ve dvojicích, jen Kája šla sama – to je odvaha! Já jsem šla s Aničkou. Bylo to temné a viděli jsme svítit světýlka. “A hele”, řekla Anička. “Máme první úkol”, zaradovala se. Bylo tam napsáno, kolik má Rákosníček vlasů. Poradily jsme se a napsaly, že sedm. Hledaly jsme další úkoly a našly všechny. Ale vyhráli Šimon a Vojta.

Pak jsme šli k piánu. Vojta nám zahrál. I Andrejka zahrála, ale což Vojta hrál lépe. Pak jsme si četli ukázky z knížek a šli spát. Paní učitelka četla až do 2:00 do rána, kdy usnul i Míša.

V noci jsem slyšela divný zvuk, hmm? Byl to Pavel, mluvil ze spaní.

Ráno nás paní učitelka vzbudila. Měli jsme společnou snídani. A pak jsme se učili.

Tereza Šaňková 3.A

Byla jsem tam a bylo to úžasné. Dodneška vzpomínám, jak jsme byli na bojovce, byly jsme já s Bárrou první, jak jsme tančili a četli. Paní učitelka to vymyslela úžasně. Hráli jsme si a byli šťastní! Hráli jsme hru Indiánský poklad a Míček na lžičce. To bylo nejlepší noční čtení v mém životě. Hráli jsme hry a četli. I tancovali! Měli jsme různé občerstvení. Pyžamkovou párty a pyžamkovou přehlídku. Líbilo se nám, jak byla pyžamková párty, ale moc jsem si užila ty knížky, těšila jsem se na spolužáky, paní učitelka četla krásně, bylo to úžasné. Mám moc ráda noční čtení. Když jsme pozvali 3.A, tak paní učitelka četla knihu Jsi úžasný. A když jsme šli spát, paní učitelka četla a četla, až všichni spali. I ona usnula.

Anička, Makar, Andrejka, Tobík a Sofinka 3.B

Den dětí – ZŠ Pyšely

Dětský den v naší ZŠ Pyšely se nesl v duchu sportovních aktivit. Děti obcházely jednotlivá stanoviště, zkoušely a procvičovaly si sportovní dovednosti jako například: výmyk na hrazdě, dvojsvih se švihadlem, skoky do dálky a z místa, hod a chytání profesionálního frisbee, slalom s driblinkem, gymnastické sestavy, obruče a mnoho dalšího. S tím vším mladším žákům skvěle pomáhali ti starší z 8. a 9. třídy v rolích sportovních koučů. Vše samozřejmě pod dohledem nás učitelů, asistentů pedagoga, vychovatelek ŠD.

V závěru tohoto dětského dne proběhl za velkolepého fandění mladších ročníků turnaj ve vybíjené mezi 6., 8. a 9. třídou. Došlo i na naprosto spontánní podpisovou akci iniciovanou malými fanoušky vybíjené. Bylo to vlastně takové hezké poděkování od dětí dětem. Prostě Den dětí, jak má být!

Bc. Kristina Valterová

ŠKOLA A ŠKOLKA

Škola v přírodě plná magie, čar a kouzel

23. května se vydala 4. A, 4. B a 5. třída na školu v přírodě do Varvažova, pěti denní dobrodružnou výpravu – Školu v přírodě s Harry Potterem. I když nám počasí zpočátku úplně nepřálo, děti byly perfektně vybavené, takže program mohl po příjezdu do Varvažova (chápejte do Bradavic Harryho

Pottera) začít i v dešti. Žáci se ale samozřejmě nejprve ubytovali v dřevěných chatkách, ze kterých byli nadšeni. Dřevěná chajda v dešti, to je nejvíc. Následně už se děti ujali animátoři (rozumějme ředitelka školy v Bradavicích a její 3 profesoři) se svým programem, který provázel děti po celou dobu pobytu.

O další program, zábavu, ale i trochu učení jsme se starali my učitelé spolu s asistentkami pedagoga. A neoponechali jsme nic náhodě. Proběhlo vše, co má správná škola v přírodě obsahovat. Táborák s burty a marshmallow, bojovky přes den a jedna jak jinak než noční, diskotéka, kdy sice selhala aparatura, tak prostě nastoupilo auto, respektive přijelo na plac se svými decibely a písničkami na přání. Proběhl také úžasný výlet s projížďkou parníkem a prohlídkou hradu Zvíkov.

Děti si vyrobily kouzelné hůlky, zažily spoustu dobrodružství, která se vlastně ani nedají popsat.

Mohla bych psát dál a dál a dál, jenže slova občas vše neobsáhnou, to se prostě musí prožít...

Bc. Kristina Valterová

Jak se dělá zoo

17. května k nám do ZŠ Pyšely zavítal bývalý dlouholetý ředitel pražské zoologické zahrady pan Petr Fejk se svou poutavou přednáškou pro děti i dospělé „Jak se dělá zoo“ a představil také svou knihu se stejnojmenným názvem. Tato přednáška byla současně i besedou s dětmi. Žáci se dozvěděli mnoho zajímavého od počátku působení pana Fejka v zoo, přes ničivé povodně v roce 2002, až k rozkvětu této naší krásné zahrady. Děti v průběhu přednášky pochopily, že vést zoo neznamena jen milovat zvířata, i když to je samozřejmě základem, ale chce to notnou dávku odvahy, manažerských schopností a zkušeností, protože je to mimo jiné práce s lidmi – ošetrovateli zvířat, kteří o zvířata pečují a tato práce je také o shánění peněz, které se ale musí umět správně rozdělit tam, kde je to nejvíce potřeba. Mně jako posluchačce nemohla uniknout část o povodních, protože jsem právě po povodních v zoo pomáhala a devastace způsobená vodou ve spodní části areálu byla opravdu masivní.

I přes tuto spoušť se tehdy podařilo zachránit velkou část zvířat, bohužel ale ne úplně všechna.

Pan Petr Fejk zavzpomínal například na známého, statečného tuleně Gastona, který byl unášen proudem přes 300 kilometrů, ale svůj boj o život nakonec prohrál, nebo na slona Kadíru, který

s svůj boj s masou vody také nevyhrál. Smutné okamžiky našťastí střídaly ty naděje plné. Třeba po částečném opadnutí vody, kde se vzal, tu se vzal hroch Slávek uvnitř pavilonu na ochozu. Nebo překvapivé narození Gastonova pohrobka Melounka. O tom všem a mnohem víc byla fascinující přednáška pana Petra Fejka. Byla prostě o Zoo Praha. O zoo, kterou časopis Forbes už v roce 2008 vyhlásil 7. nejlepší zoo na světě!

Bc. Kristina Valterová

Tak trochu opadávám

...listí žlutne // a opadává, // jen já si je ponechávám, // starý pes plesnivou srst, // sem tam se otřesu, // když přejde přese mne sprška, // a když se zapomenu // nebo si nemohu rychle vzpomnout // na známé jméno, // i trochu opadávám, // i trochu žlutnu...

Krásně to napsal Oldřich Mikulášek v Monotonii. Přesně to vystihuje pocity třídního učitele, když se dívá na fotky své třídy, na fotky dětí „takřka vlastních“, když už je ve škole nepotkává, když už nezamazává jejich průšvihy, když už nemusí předstírat, že se na ně zlobí za něco, co dělal sám. Kdysi dávno.

Devátáci, kteří naši školu opustili letos, byli v lecčems výjimeční. Nebo mi to tak aspoň připadá. Na druhý stupeň přišli jako slepenec dvou pátých tříd. Vykulení kluci a užalované holky, kteří spolu nepekli. Během prošlých let sem tam někdo ubyl, někdo přibyl a zase ubyl... Zkrátka život. Normálka, jak se u nás na Moravě říká

A ejhle! Letos školu opustil kolektiv. Kolektiv mladých žen a mužů, z nichž více než polovina dosáhla na vyznamenání, kteří se ve valné většině dostali na střední školy, na které chtěli (aspoň rodičům to

tvrdí). Hlavně ale se z pyšelské školy do světa vydávají mladíci a slečny, kteří vědí, co je to držet při sobě.

A snad si někdy i vzpomenu na ty, kdo se jim tady věnovali, snad se čas od času objeví, aby se pochlubili, aby si postěžovali.

Tož, zdar jak sviňa, děcka!

Ivo Nechvátal

Myslíme na němé tváře

Třída 4. B uspořádala během roku sbírku potřeb pro pejsky a kočičky z útulků. Hračky, pelíšky, pamlsky a další věci poputují ke zvířátkům, která zatím nemají to štěstí a na svou vysněnou vlastní rodinu s hodným, zodpovědným pánčkem teprve čekají. Je to náš třetí charitativní projekt v řadě.

Začínali jsme finanční sbírkou pro australskou faunu v rámci ničivých požárů pod záštitou Zoo Praha, následoval projekt Princezna bez vlásků a nyní tedy hmotná sbírka pro opuštěná domácí zvířata, konkrétně právě psy a kočky. V počtu chovaných psů a koček je ČR v Evropě na předních příčkách, stále ale jen asi 22 % českých rodin má doma chlupatého kamaráda z útulku, nebo poskytlo domov nalezcenci. Útulky jsou často přeplněné k prasknutí. Kdysi při online výuce jsem vypočítávala, kolik zvířátek v naší třídě se s námi „online učí“ a došla jsem tehdy k závatnému číslu. Ale ne každý si může dovolit mít doma domácího mazlíčka a proto jsme rádi, že můžeme pomoci třeba i takto, hmotnou sbírkou.

Za každého, kdo se k nám v rámci této dobročinnosti přidá, budeme rádi, protože němé tváře si naši péči a ochranu určitě zaslouží.

Bc. Kristina Valterová

Ohlédnutí s vůní moře

V letošním školním roce jsme poprvé na pyšelské škole zorganizovali ozdravný pobyt žáků u moře. Naším cílem bylo Chorvatsko, Severní Dalmácie, městečko Pakoštane, které se pyšní svoji polohou hned pod kopcem, který odděluje moře a Vranské jezero.

Autobus nás naložil u školy 3.6. 2022. Za okny ubíhala krajina, projeli jsme Moravu, Slovensko, Maďarsko a v ranních hodinách, na poslední zastávce, která byla již na území Chorvatska, nás ovanul příjemný, teplý mořský vzduch. Netrpělivě jsme očekávali, kdy už moře uvidíme. Stalo se.

Kolem 8. hodiny ranní jsme byli na místě. Naše první kroky vedly k apartmánu Marie, který byl přímo na pláži. Počkali jsme si na ubytování a hurá do moře. Po dlouhé cestě to bylo příjemné osvěžení.

Přišel i hlad, protože u vody vytráví, jak už i nám říkali naši rodiče. Odpočinek, relax, procházka do města, první zmrzlina a pizza. První noc jsme se krásně vyspali, i když teplo bylo i v noci.

Od neděle jsme začali plnit náš program, který byl nejen o učení, ale díky teplotám, které již ráno ukazovaly 33 st. ve stínu, byl hlavně o koupání, soutěžích ve vodě, plavání, petanque, frisbee ve vodě a večerním programu. Každý den jsme odstartovali jógou s p. uč. Pilátovou. Pan učitel Pilát založil i G učebnu, kam jsme dávali všechny výsledky družstev a fotografie, které zároveň putovaly na webové stránky školy. Děti získaly nové znalosti nejen z historie, ale procvičily si i zeměpis, přírodopis, reálie a nechyběl ani jazykový

koutek s novou slovní zásobou ve 3 jazycích, výtvarné činnosti. Během pobytu jsme navštívili historickou část Zadaru s vodnímu varhany a s Pozdravem slunci. Loď nás dovezla i na delfíny a do blízkého Biogradu. Pro všechny to byl krásný a nezapomenutelný zážitek.

Poděkování za celý týden patří nejen dětem, ale hlavně učitelům, kteří připravili pestrý program a dětem se maximálně věnovali. A jaké byly celkové zážitky? Koukněte na webové stránky školy.

<https://www.zspysely.cz/fotogalerie/chorvatsko-2021-22/>

Věřím, že tento rok jsme zahájili krásnou tradici na pyšelské škole. Spokojenost dětí je hlavním ukazatelem.

Mgr. Milena Prášková